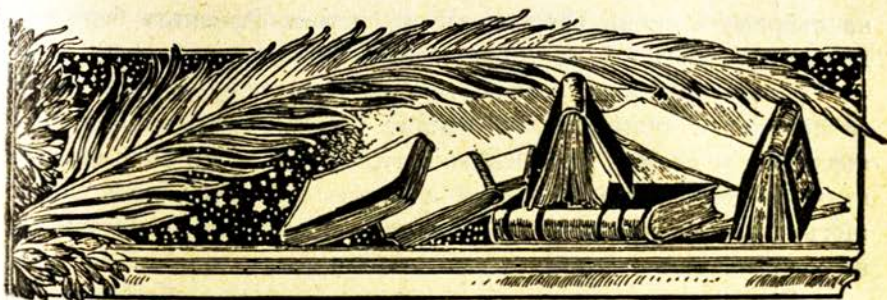

Срѣдство за сближаване на четеца съ книгата

На много мѣста нашитѣ читалища се сдобиха съ материална издрѣжка. Нѣкѣде дори завидна. И доставятъ книги за своитѣ библиотеки. Де повече, де по-малко. Но не е достатѣчно само да бждатъ доставени много книги. За мнозинството тия книги сж мъртва ценностъ. Тѣ могатъ да прашасятъ въ шкафоветѣ, безъ да бждатъ разрѣзани. Трѣбва да се намѣри начинъ, съ който да се привлѣкатъ читателитѣ къмъ книгитѣ.

Какъ?

Ще отговоря съ примѣри.

1. Малко шопско село. Въ него има открито читалище. Между доставенитѣ книги е и романътъ на С. Чилингировъ „Хлѣбъ нашъ насущный“.

Мислите ли, че би дошълъ селянинъ и каже: „Дайте ми тая голѣма книга да я прочета!“

Азъ не вѣрвамъ.

Въ сжщото село има и кооперация. Въ нея работи старъ пенсиониранъ даскалъ. Останалъ съ разбиранията отъ старото, хубаво време.

Три пжти тоя даскалъ е челъ на кооператоритѣ „Хлѣбъ нашъ насущный“ и винаги билъ слушанъ съ интересъ и напрегнато внимание.

Ще рече, стариятъ даскалъ намѣрилъ търсеното разковниче.

*

2. Прочутиятъ ученъ Хершелъ привежда следния интересенъ случай:

Въ едно село въ Англия нѣкой-си ковачъ случайно си купилъ единъ отъ романитѣ на Ричардсона и почналъ да го чете